

יולי ורשבסקי נושא, נשוא, נוסטלגיה

עבודה אחרונה

אני שובר את שארית הקיר
בנווני מטת בית החולים,
על מסמרי הזמן אני פקיר,
יושב שבועה על זכרונות גולים.

העצמות בולטות עם רדת עור,
ובקצוות הגוף תחושת נמול,
היום נמשך כמו צמידה בתור,
האור מחליד בפתח המנעול.

מחר אני אהיה האחרון
בין החולים הראשונים למות,
אצא במעברת של כארון
לצד שבו כבר לא אהיה מעוט.

והקלפה תפסיק להתענות
מכאבי השקר המסאב,
מחר כמו בשרשרת תאוונות,
עומד להגמר מסע האב.

נוסטלגיה

"עכשו הוא זמן נגיף"
דורי מנור

נושא, נשוא, נוסטלגיה,
משפט ללא תכלית,
ומתפשטת בנגיעה
שריטה על התקליט.

שבילי בצרת מרטשים
באדמה לחה,
בכתב היד המאשים,
בעיני מלוחה.

והמסירה של העדות
עומדת בהכון,
הדף פתח כבר צמידות
לאנטי־מחיקון.

בנריד ננעצת הסכה,
הגוף אינו מגיב.
נושא, נשוא, נשא עקה,
נוסטלגיה היא נגיף.